

Vaším objektivem MF DNES přináší fotografie čtenářů z internetového fotoalba rajce.idnes.cz. Jde o záběry z oslav Čarodějnic a 1. máje v celém Libereckém kraji

Prvomájový průvod V Kruhu se konal recesistický prvomájový průvod. Na pořádek dohlížela Veřejná bezpečnost.
Foto: Lucie Kašičková, <http://jalk.rajce.idnes.cz>

Zábava Recesistický 1. máj se uskutečnil Na Pláních pod libereckým Ještědem.
Foto: Zdeněk Horák, <http://hartanet.rajce.idnes.cz>

Pálení čarodějnic V Harrachově se lidé sešli na pálení čarodějnic

Foto: Autor:Tomáš Pečírka
<http://mech.rajce.idnes.cz>

Tradiční májová pouť na Krásné. Stovky lidí přilákala pouť v kostele sv. Jakuba na Krásné.

Foto: Radka Baloghová, <http://anuk.rajce.idnes.cz>

Fórum čtenářů

Vaše názory nás zajímají
Píšte, volejte, mailujte vaše názory na redlib@mfidnes.cz, MF DNES, OC Fórum Liberec, Soukenné nám. 2/669, 460 01 Liberec, telefon 488 123 111. Diskutovat můžete na internetové stránce liberec.idnes.cz. Vlastní autorský blog si můžete založit na adrese blog.idnes.cz.

Dluh Liberce a co s ním?

Již samo téma besedy vzbuzovalo zvědavost. Co si asi tak může počít město Liberec s více jak dvoumiliardovým dluhem v situaci, kdy klesají příjmy z daní, stát posílá obcím a městům stále méně peněz a výnos z majetku města, který je možné prodat, by vydal tak stěží na dva roky splácení úroků. Připočteme-li k tomu ještě všechny pro město nevýhodné a s dlouhou dobou platnosti uzavřené smlouvy, je zřejmé, že situace je tristní. Doktor Baxa tuto situaci hned v úvodu besedy nastínil prohlášením, že i kdyby splácení tohoto megadlhu probíhalo hladce a bez problémů, v budoucnu by nedošlo ke zhoršení podmínek splácení a hlavně, že by již nedocházelo k dalšímu zadlužování, pak se okamžitě splacení tohoto dluhu většina dnešních padesátníků již nedožije a lidé kolem třicítiky půjdou tou dobou do důchodu. Bylo to přirovnání názorné a většina přítomných, bez ohledu na to do jaké kategorie patřili, se při té představě oklepala nevolí. Ono je to s těmi představami vůbec zvláštní. Netroufám si odhadnout, kolik lidí si dokáže při vyřčení sumy v řádech miliard vybatit reálný obraz této částky. Vzpomínám si na dobrou a jednoduchou příklad pro představu takovýchto velkých částek. Pochází ještě z doby totality z počátku osmdesátých let. Rozčítával se tak ředitel jedné divize Výstavby hlavního města Prahy - výstavby

sídlíšť. Kritizoval tehdy při každé příležitosti, kolik se vynaložilo peněz na výstavbu Paláce kultury v Praze na Pankráci. Říkával to s oblibou každému, o kom si myslel, že to ještě neslyšel: „Představte si, že jdete po silnici a za předpokladu, že pěkně rázujete a děláte metrové kroky, aby vám cesta pěkně ubíhala, tak urazíte za hodinu asi čtyři kilometry. A teď si představte, že na každém kroku leží jeden milion. Když po hodině dorazíte do cíle, máte tu sumu, co stál Palác kultury.“ Docela pěkné přirovnání, ne? Město Liberec je ovšem po projití oněch dvou kilometrů v posledních letech (především v letech 2002 - 2006) dnes v této tristní situaci hlavně díky tomu, že tehdejší vládnoucí garnitura při své procházce miliony na každém kroku velkoryse vydávala.

Ke konci debaty se řeč stočila na stále i po roce ještě velmi aktuální téma přestavby městských lázní a dostavby bazénu. Je veřejným tajemstvím, že má Změna pro Liberec připravenou stížnost na průběh vypsání a výběru zhotovitele pro tyto zakázky a že jí hodlá poslat do Bruselu, pokud se od příslušných úřadů zde v Česku nedecká řádného prošetření. Argumentace, že ÚOHS neshledal při zadávání žádné pochybení ze strany města, je s ohledem na fungování a vedení tohoto úřadu nerelevantní a nepřesvědčivá. O to podivuhodnější se mně ale jeví výtky, že pokud Změna tento podnět do Bruselu pošle, tak tímto krokem vlastně „káli“ do vlastního hnízda, protože pokud by musel Liberec evropské dotace vracet, tak bude město muset vyhlásit bankrot. Existují jen dvě možné alternativy. 1) Vše bylo křišťálově čisté až nečistší a pak se současně vedení města nemá čeho obávat. Při této variantě může naopak ver-

dikt evropské komise dokonce politicky zúročit.

2) Ukáže se, že podezření na nekalé praktiky bylo oprávněné a pak bude město muset zřejmě dotace skutečně vrátit. Tato možnost by byla pro město velice nepřijemná a ve svých důsledcích jistě i bolestná. Jako prvoroadě by bylo ale na místě rozhodnutí proti těm, kdo jsou za ta pochybení zodpovědní, a ne proti těm, kteří na to poukázali. Připomíná to zcela situaci Drobil a Michálek, nebo rozhodnutí Václava Klause, kterého nepobouřil obsah odposlechů, ale skutečnost, že byly zveřejněny. Podivný svět... Proslýchalo se, že někteří liberečtí zastupitelé hlasovali pro podpis těchto smluv právě s odůvodněním, že i kdyby tam nebylo vše v pořádku, tak je přeci důležité o ty peníze nepřijít. Jedna věc je toto zaslechnout jako sdílenou informaci a něco zcela jiného je být takovému prohlášení osobně přítomen. Nevím, asi tomu nerozumím a vlastně tomu ani rozumět nechci. Jednomu ale při tomto pojetí morálky nyní rozumím již dokonale. Při takto rozdílném úhlu pohledu na to co je a co není správné, bylo odstranění Změny z vedení radnice naprostou nezbytností. Nezbývá než doufat, že podobně jako výše zmínění zastupitelé nepřemýšlejí i ostatní občané této země, neboť pak bychom si všechny ty politiky, na které tak rád a často nadáváme, plně zasloužili a různá hnutí jako Změna pro Liberec by skončily jako exotičtější či později na smetišti politických dějin. Je třeba si uvědomit, že krize, ve které se nacházejí téměř všechny vyspělejší země světa, není prioritně krizí finanční nebo ekonomickou, nýbrž především krizí morální. Nevezmeme-li tuto skutečnost na vědomí a nezachováme-li se podle toho, čeká nás osud Říše římské. **Jiří Čeček**

Úspěch arogance a strachu o koryta

Díky vašemu článku (autor reaguje na text o ročním výročí sesazení libereckého primátora Korytáře - pozn. red.) se mi vybavují zpětné události několika minulých let. Zdá se mi, že termín „puč“ je příliš silné slovo. K tomu, abychom mohli posoudit, zda odchod pana Korytáře městu prospěl, či naopak, musíme znát pravdu. Tu nám zatím nikdo neřekl a v novinách si ji nepřeteme. Za vládou předcházející garnitury zůstávají mimo neuvěřitelných dluhů otazníky okolo zdevastovaných objektů jako jsou: Lesní koupaliště, Městské lázně, Hotel Imperial, díra v zemi na Perštýně a pod. V souvislosti s těmito objekty si lze snadno představit obrovské toky peněz, marnotratnost a lajdáctví úředníků při hospodaření se svěřenými finančními prostředky a v Liberci obvyklou korupci (vždyť jsme s ní známí po celé České republice). Chtěl tomu pan Korytář do budoucna zabránit, nebo při tom někomu šlápnul na kuří oko a nebo je to všechno úplně jinak? Pan Martin Sepp je toho názoru, že pan Korytář je „zapšklý“. Není pan Sepp pro toto tvrzení příliš sladký? Jistě je, že na místě pana Korytáře je nyní bytlost oddaná pro vše společné vlády, která setrvačností dokončí plány svého předchůdce (mimo pana Korytáře) a tento „puč“ bude vzpomínán jistými lidmi jako úspěch arogance, strachu o koryta a méně již jako východisko z mlhy, či spíše mlžení z nejisté budoucnosti města Liberce. Je mi 72 let a byl jsem vychován dobou, kdy podání ruky mělo stejnou váhu jako přísaha. Nedívím se lidem, kteří po návratu z liberecké radnice mají problém s hygienou svých rukou. Je to i moje osobní zkušenost. **Lubomír Reš**

Jak budou vypadat vztahy a rodiny v roce 2050?

» **Studenti píšou noviny** Jak nás změní finanční krize?

Máme za sebou zhruba dvě stě tisíc let, a kdo ví, kolik nám ještě zbývá. Člověk už toho prožil hodně a za těch tisíc let prodělal spoustu změn. Avšak opravdu se nějak výrazně měníme? A jak se změníme, respektive chceme změnit za těch bezmála čtyřicet let?

Technika bezesporu půjde kupředu, avšak to neznamená, že se změní vztahy mezi lidmi. Během posledních tisícovek let došlo k několika naprosto zásadním událostem, které měly ambice změnit mezilidské vztahy. At už se jedná o absolutismus, otroctví, inkvizici, fašismus, genocidu, finanční krize nebo dvě světové války. Každá jedna z těchto historických událostí měla výrazně pohnout lidským svědomím a silně zapůsobit na mezilidské vztahy, ale stalo se tomu tak? Po staletí náboženských sporů jsme pořád nebyli schopni dosáhnout náboženské tolerance, po hrůzách 2. světové války jsme se nedokázali vzdát rasových předpokl. Opakujeme stále stejný chyb, bez toho, abychom se z nich

poučili. Ano, nemůžeme říct, že bychom se nikam neposunuli a svět se nezlepšoval, ale pokud stále opakujeme chyby, které nás provázejí už stovky let, co se může změnit v následujících čtyřiceti letech? Samozřejmě se posuneme dál, avšak zásadní otázkou je kam a hlavně co nás to bude stát, jaká zásadní

událost bude muset dopadnout na naše hlavy, aby se v nás znovu něco pohnulo.

Předpokládám, že v nejbližších letech sehraje největší roli finanční krize, která donutí lidi, aby se chovali rozumněji a odpovědněji vůči svým financím. Další událostí, která visí ve vzduchu, je čím dál tím větší nedůvěra ve světové vlády a státní instituce, která na mnoha místech může časem přerůst ve skutečné protivládní akce.

Ale právě změna mezilidských vztahů (k lepšímu) by mohla být jedním z mála pozitivních důsledků, které by nám nastávající krize přinesly.

Marek Brindzák

OP4, Střední škola hospodářská a lesnická Frýdlant

Studenti čtou a píšou noviny
DNES

Klub DNES

Předplatné MF DNES

výhoda ve vaší peněženke

Co získáte členstvím v Klubu DNES

- » slevy u partnerů věrnostního programu
- » příležitost účastnit se akcí mediálně podporovaných MF DNES
- » možnost soutěžit o atraktivní výhry
- » exkluzivní nabídky a informace o novinkách

Sledujte aktuální nabídku benefitů na www.klubdnes.cz

Členství je zdarma pro všechny předplatitele s odběrem pondělí - pátek nebo pondělí - sobota.

